

ר' יוסף אבן יהיא

להיות כי אמר שאו גם האומות יהיו עבדי ד', שכן בא לבאר כי לא יהה השגחת שווה עם השגת ישראל, להיות כי ה' צ-אות יהיה עמו תמיד בדרכות ולא לפרקם כאשר יהיה עם האומות. וזה להיו משבג לנו מימי קדם להיו אלקי יעקב בעולם הסלה

תהלים פד : ר' צ-אות. אשרי אדם בטח בה:

(י) והבט פני משיקך: (יא) כי טוב יום בחצריך מאלה...
רד"ק (יא) כי טוב יום בחצריך מאלה. טעם כי, על אשר התפלל לקרב המשיח ובנין הבית. אמר, טוב לי יום אחד בחצריך ולמחר אמות, משאחיה אלף ימים או שנים ואני בארץ נכירה. (יג) ה' צ-אות. אשרי מי שבטהךך ולא ייאש לבו לאורך הגלות ויבטהךך שתווציאו מהגלוות ותבנה בית מקדשך ותביאו שם, מקום שנכנספו הנפשות אליו :

ספר תהילים פרק כ

(א) למנצחים מומור לדור:

(ב) יעקה ר' ביום צדקה ישגבנה שם אלקי יעקב:
(ג) ר' הוושעה המלה יעננו ביום קראנו:

רד"ק (ב) יענך ה' ביום צדקה. כשהתבה ב策ה במלחמה עם האויב, יענך בתפלך שתתפלל לפניו. ישגבך, כי העוזה היא כמגדל עוז שישגב האדם בו שלא תשלוט בו יך האויב. שם אלקי יעקב, אמר אלקי יעקב, לפי שראה יעקב עצמו בצדוח יותר מ אברהם ויצחק. וכן אמרו בدرس (שו"ט ודבר"ב), אלקי אברהם אלקי יצחק אין כתיב כאן, אלא אלקי יעקב. ואמר ריש לקיש, مثل לאשה עוברה שהיתה מקשה ללדת, אמרין לה לית אנו ידעת מה נימר לך, אלא מאן דענין לאימן בעידן קשיותה עני יתריך בקשוחך. כן כתיב ביעקב, לך-הענהathi ביום צרתי (בראשית לה, ב), וכן אמר להם רוד לישראל מי שענה ליעקב אביכם הוא יענה לכם, חמי אומר ישגבך שם אלקי יעקב.

ובמקומות אחר הוא אומר (ברכות סדר, א), מכאן לבעל הקורה שיכנס בעביה של קורה. כן יעקב הוא אבינו בלבד, אבל אברהם היה לו בן אחר והוא ישבה עאל, ויצחק היה לו עשו.

גם יתכן לפרש כי פירוש אלקי יעקב על כל ישראל, כי נקראו יעקב וישראל, כמו אל תירא עבדי יעקב (ירמיה ל, י), וכן במקומות רבים:

~~~~~

תהלים פרק צא - ישב כתר
כיב חזק ואפלטו אשבחו כי ירע שם:

רד"ק ספר השרשים

שבג. אשר שגבה ממנו (דברים ב, לו), וקדרים שגבו ישע (איוב ה, יא). פירוש שגבו בישע. והנפער כי נשגבשמו לבדו (תהלים קמח, יג). נשגב לאוכל לה (שם קלט, ו), בחומה נשגב (ישעה ל, יג). והכבד הן ק-ל ישגב בכתחו (איוב לו, כב). והשם נשגב לעתות ב策ה (תהלים ט, י). שגבוי ומונסי (שםואל ב' כב, ג). וככבד אחר ישגב יי' את צרי רצין (ישעה ט, י), וישגב אביוון (תהלים קו, מא). ישגבך שם אלקי יעקב (שם כ, ב), ממתוקומי תשבוני (שם נת, ב). אשגבבו כי ירע שם (שם צא, יד). ושלא נוכר פועלו ממן וובוטה בי' ישגב (משל כי, כה).

- כלם עניין הרומיות:

מגדל עז שם ד'. בו ירוזץ צדיק ונשגב (משל כי, י):
מאייר: הערה על הבטחון בק-ל ית' ורדה הבטחון למגדל עז שהוא הבטחה מכל אויב להיויתם בתוכו... אמר הנה: בו ירוזץ צדיק ונשגב - כלוי חיליה להיויתם מבצר ומקלט לרשות ולחוטאת אבל לצדיק - ונשגב ר' ר' גבורה במעלה ושלימות.

רבינו יונה: מגדל עז שם ד' - יושע האדם מן הצרה בזכריו שם ד' ובתפללו לפניו... בו ירוזץ. בשם ירוזץ הצדיק ויבטה בו ולא יירא מן המכשול... ונשגב - נושא מכל צדקה וכן "זוכותה בך ישגב" "יענך ד' ביום צדקה ישגבך"

~~~~~

אומרים ביהדות וביבא לציון, וי"א גם בקרבתנו ולפני תפילה מעריב ג' פסוקים:

ד' צ-אות עמנו. משגב לנו אלקי יעקב סלה: מזמור מו [פעמייט]
ד' צ-אות. אשרי אדם בטח בה: סוך מומר פר
ר' הוושעה. המלה יעננו ביום קראנו: סוך מומר כ
כאקה הקער כה פסוק באזאר עז - אה תיכון האזאר?

פרק מו ר' צ-אות עמנו. משגב לנו אלקי יעקב סלה:
רד"ק: המומר לעתיד בקידוץ גליות על מלחמת גוג ומוגוג: (ב) אלקים לנו. בהיות הצרות, והם חbilliy מישיח שרמזו רוז'ל וכן כתוב (ישעה כו, כ), חביי כמעט רגע עד עבר זעם, אלקים יהיה לנו מחסנה וועזה. ובאמורו, מادر, כי העוזה תהיה הרבה רכה מאר בהנצל גוי מעט מעמים רבים....

(ו) אלקים בקרבה בל חומת יעוזה אלקים לפנות בקר:
רד"ק: אלקים בקרבה, לפיכך לא תמו. לפנות בקר, אמר בקר, לפי שמתחלת תהיה שם מלחמה על ירושלים, כמו שנאמר בנכונות זכריה (זד, ב), ונלכדה העיר ונשסו הbatis. והעת היא תקרה עתב, ועת היישועה תקרה בוקר, כמו שאומר שם גם כן (שם פסוק ז), והיה עת ערב יהיה אור, וכן אמר הינה לפנות בקר:
(יב) ה' צ-אות עמנו. אז יאמרו ישראל, ה' צ-אות עמנו שהצילנו מיר העמים והשפילם תחתינו:

ביווצר: אלקי עולם ברחמייך הרבים רחם עליינו.
אדון עזנו. צור משגבנו. מגן ישענו. משגב בעדנו:

באמת ויציב: אלקי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו

במודים: צור חינו מגן ישענו

רוקח
אדון - בעזה"ז
צור - לעזה"ב
מגן - לימות המשיח
משגב - לתחיית המתים
כמו שמשיכים בשבת: אין כערך וכו'

פ' נח: וַיֹּאמֶר דָּיוֹבָעֵדוֹ
רש"י: ויסגור ה' בעדו - הגין עליו שלא ישבורה, הקיף
התיבה דובים ואריות והיו הורגמים בהם.
ופשוטו של מקרה סגר כנגדו מן המים, וכן כל בעד
שבמקרה לשון כנגדו הוא (בראשית כ) بعد כל רחם (מ"ב
ד) בעדר ובעד בניין (איוב ב) עור בעדר עור (תהילים ג) מגן
בעדי (ש"א יב) החפלו בעדר בעדר כנגד עבדין:

עי' תהילים פרק נט
ופrank סב